

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเรื่องการวิเคราะห์ต้นทุนในการบริหารจัดการขยะเพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการแบบลดต้นทุนของเทศบาลตำบลบ้านแป้น อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โดยการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น งานทะเบียนราษฎร งานพัฒนารายได้ งานการเงินและบัญชีและงานกำจัดขยะมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจากข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจดังกล่าวนำมาคำนวณหาต้นทุนของการจัดการขยะมูลฝอย

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่าต้นทุนในการจัดการขยะมูลฝอยซึ่งประกอบด้วยต้นทุน 2 ประเภทได้แก่ต้นทุนที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยหรือต้นทุนของหน่วยจัดการขยะมูลฝอยต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอย (ต้นทุนของหน่วยสนับสนุนการให้บริการจัดการขยะ)

5.1.1 ต้นทุนที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่

5.1.1.1 ต้นทุนหน่วยงานหลักบริการเก็บขยะมูลฝอย

ต้นทุนหน่วยงานหลักบริการเก็บขยะประกอบด้วยต้นทุนค่าแรงงานทางตรงจำนวน 1,230,876 แบ่งเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง, ต้นทุนค่าวัสดุติดทางตรง จำนวน 143,33 บาท โดยวัสดุติดทางตรงเป็นวัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่นทั้งหมด ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิต จำนวน 1,039,570 ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นค่าวัสดุ ค่าใช้สอย ค่าครุภัณฑ์และค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

5.1.2 ต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยได้แก่ค่าใช้จ่ายของหน่วยงานสนับสนุนการบริการเก็บขยะและกำจัดขยะมูลฝอยแบ่งเป็นส่วนของต้นทุนบันส่วนจากสำนักปลัดเท่ากับ 1,317,336.42 บาท หรือเท่ากับ 538.33 บาทต่อต้นคิดเป็นร้อยละ 37.64 ของต้นทุนของหน่วยงานสนับสนุนต้นทุนบันส่วนจากกองวิชาการและแผนงานเท่ากับ 179,608.92 บาทหรือเท่ากับ 73.40 บาทต่อต้นคิดเป็นร้อยละ 5.13 ของต้นทุนของหน่วยงานสนับสนุนต้นทุนบันส่วนจากกองคลังเท่ากับ 248,327.12 บาทหรือเท่ากับ 101.48 บาทต่อต้นคิดเป็นร้อยละ 7.10 ของต้นทุนของหน่วยงานสนับสนุน ต้นทุนบันส่วนจากกองบริการการศึกษาเท่ากับ 524,356.45 บาทหรือเท่ากับ 214.28 บาทต่อต้นคิดเป็นร้อยละ 10.81 ของต้นทุนของหน่วยงานสนับสนุน ต้นทุนบันส่วนจากกองสวัสดิการสังคมเท่ากับ 378,195.04 บาทหรือเท่ากับ 154.55 บาทต่อต้นคิดเป็นร้อยละ 10.81 ของต้นทุนของหน่วยงานสนับสนุนต้นทุนบันส่วนจากกองช่างเท่ากับ 100,392.26 บาทหรือเท่ากับ 41.02 บาทต่อต้นคิดเป็นร้อยละ 2.87 ของต้นทุนของหน่วยงานสนับสนุนต้นทุนบันส่วนจากกองสาธารณสุขเท่ากับ 751,772.56 บาทหรือเท่ากับ 307.21 บาทต่อต้นคิดเป็นร้อยละ 21.48 ของต้นทุนของหน่วยงานสนับสนุน ต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อปีเท่ากับ 2,339.20 บาทต่อคน ต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อเดือนเท่ากับ 194.93 บาทต่อคนหรือต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อวันเท่ากับ 6.41 บาทต่อคน ต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อปีเท่ากับ 507,645.69 บาทต่อครัวเรือนต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อเดือนเท่ากับ 42,303.81 บาทต่อครัวเรือนหรือต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อวันเท่ากับ 1,390.81 บาทต่อครัวเรือน ต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อปี

เท่ากับ 57,925.43 บาทต่อตันหรือ 57.92 บาทต่อกิโลกรัม รายได้ค่าธรรมเนียมเฉลี่ย 3 ปีงบประมาณเท่ากับ 490,513.33 บาทต่อปีหรือ 1,343.87 ต่อวัน ค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บขยะมูลฝอยต่อจำนวนประชากรเท่ากับ 77.53 บาทต่อกอนต่อปีคิดเป็น 6.46 บาทต่อกอนต่อเดือนและ 0.21 บาทต่อกอนต่อวัน ค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บขยะมูลฝอยต่อจำนวนครัวเรือน เท่ากับ 77.53 บาทต่ocrัวเรือนต่อปีคิดเป็น 6.46 บาทต่ocrัวเรือนต่อเดือน และ 0.21 บาทต่ocrัวเรือนต่อวัน ค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บขยะมูลฝอยต่ำริมาณขยะมูลฝอยที่จัดเก็บเท่ากับ 582.80 บาทต่อตัน 0.59 บาทต่อกิโลกรัมค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้ในแต่ละปีคิดเป็นร้อยละ 3.33 ของต้นทุนในการจัดการขยะมูลฝอยอัตราค่าธรรมเนียมของเทศบาลตำบลบ้านแป้น อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ที่เหมาะสมเท่ากับ 621.48 บาทต่อกอนต่อเดือนและ 1,558.05 ต่ocrัวเรือนต่อเดือน

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ต้นทุนจำแนกเป็นต้นทุนที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่ ต้นทุนของหน่วยงานหลักการเก็บขยะมูลฝอยประกอบด้วย 1) ต้นทุนค่าแรงงานทางตรงเท่ากับ 502.99 บาท/ตัน 2) ต้นทุนค่าวัสดุคงทางตรงเท่ากับ 58.57 บาท/ตัน 3) ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตเท่ากับ 424.82 บาท/ตัน ต้นทุนค่ากำจัดขยะมูลฝอยเท่ากับ 986.38 บาท/ตัน และต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยหรือต้นทุนการปันส่วนจากหน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ สำนักปลัด 538.33 บาท/ตัน กองวิชาการและแผน 73.40 บาท/ตัน กองคลัง 101.48 บาท/ตัน กองซ่อมบำรุง 41.02 บาท/ตัน กองการศึกษา 214.28 บาท/ตัน กองซ่อมบำรุง 41.02 บาท/ตัน กองสาธารณสุข 307.21 บาท/ตัน คิดเป็นต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่ocrัวเรือนเท่ากับ 42,303.81 บาทต่อเดือนและต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อกอนเท่ากับ 1,558.05 บาทต่อเดือนและการศึกษาอัตราค่าธรรมเนียมของเทศบาลตำบลบ้านแป้น อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน พบร้า สามารถจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บขยะมูลฝอยได้เท่ากับ 1,343.87 บาท/ตัน 77.53 บาท/คณ/ปี 77.53 บาท/cรัวเรือน ซึ่งคิดเป็นเพียงร้อยละ 0.59 ของต้นทุนของการจัดการขยะมูลฝอยเทศบาลตำบลบ้านแป้น อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน หรือหน่วยงานราชการอื่นๆ ในแต่ละห้องที่ควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการจัดการขยะมูลฝอยตามปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นจริงโดยอัตราค่าธรรมเนียมที่เหมาะสมในการจัดเก็บเท่ากับ 1,558.05 บาทต่ocrัวเรือนหรือเท่ากับ 621.48 บาทต่อกอน เมื่อพิจารณาข้อมูลเบรียบเทียบข้อมูล 3 ปีงบประมาณแล้วพบปริมาณขยะมูลฝอยจำนวนครัวเรือนและจำนวนประชากรมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต จากการศึกษาข้อมูลและการทบทวนวรรณกรรมพบว่า โดยส่วนใหญ่ประชาชนจะรับรู้ว่าปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยหรือการกำจัดขยะมูลฝอยเป็นหน้าที่ของหน่วยงานราชการซึ่งความเป็นจริงแล้วเป็นหน้าที่ของประชาชนที่ก่อให้เกิดขยะมูลฝอยตามหลักการผู้สร้างปัญหามลพิษควรเป็นผู้รับภาระในการบำบัดและกำจัดมลพิษโดยเหตุผลดังกล่าวเป็นสาเหตุที่ทางประชาชนไม่คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เช่น เมื่อจ่ายค่าธรรมเนียมในการจัดการขยะมูลฝอยในอัตราที่ต่างจังไม่ช่วยกันลดการก่อให้เกิดขยะมูลฝอยอีกทั้งภาครัฐและเทศบาลญัตติที่กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมนั้นกำหนดไว้เพียงอัตราค่าธรรมเนียมในการจัดการขยะมูลฝอยในกรอบของส่วนท้องถิ่นจะสามารถจัดเก็บได้

ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลตำบลบ้านแป้น อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ปัจจุบันขยายตัวมากขึ้นในชุมชนที่มาจากการรับเรือน ร้านค้า ชุมชน ทำให้เกิดปัญหาปริมาณจำนวนขยะที่สะสมมากขึ้นซึ่งจะเพิ่มความยุ่งยากในการกำจัดมากขึ้น ปัญหาเกิดขึ้นเนื่องจากภารกิจการบริเวณรอบบ้านในแหล่งที่ตั้งของบ้านไม่เหมาะสมสร้างความรำคาญให้ผู้คนไปผ่านมา ปัญหาน้ำเสียที่เกิดจากน้ำฝนไหลผ่านขยะก่อให้เกิดมลพิษและกลิ่นรุนแรงสม สถานที่หรือที่ดินในการกำจัดขยะเป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์ประจำตัวโดยการเทกของไม้เข้าหลักเกณฑ์เงื่อนไขตามหลักวิชาการกำหนดไว้เทศบาลตำบลบ้านแป้น อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน เป็นหน่วยงานขนาดเล็กต้นทุนในการกำจัดขยะไม่เพียงพอแต่มีวิธีการกำจัดที่เกิดประโยชน์สูงสุดและลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะได้ผลมาก คือ โครงการสร้างพลังชุมชนเพื่อลดปัญหาขยะ โดยการจัดประกวดหมู่บ้านปลอดขยะ การนำวัฒนธรรมห้องถังเข้ามามีส่วนในการกำจัดขยะ เช่น การรณรงค์ให้ผู้คนในตลาดนัดชุมชน จัดพิธีกรรมทางศาสนา มีส่วนร่วมในการคัดแยกและกำจัดขยะอย่างถูกวิธี แล้วนำขยะเหล่านั้นไปทำประโยชน์ใช้ในชุมชน เทศบาลตำบลบ้านแป้น อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ได้ให้ความสำคัญเนื่องจากพื้นที่ของเทศบาลตำบลบ้านแป้นมีบ่อกำจัดขยะแบบเทกของที่มีอยู่จำนวนมากจึงส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดความสมดุลและสอดคล้องกับระบบนิเวศวิทยาอย่างยั่งยืนเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพที่ดีเทศบาลตำบลบ้านแป้น อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน มีแนวโน้มที่จะรับรักษาและดำเนินการระบบการกำจัดขยะแบบครบวงจรที่ได้มาตรฐานจัดให้มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยรวมของเทศบาลตำบลบ้านแป้นแก้ไขปัญหาขยะตากลางและลดปริมาณขยะโดยรณรงค์ให้มีการดัดแปลงขยะทั้งที่บ้านสถานศึกษาสถานประกอบการต่างๆและชุมชนทุกชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแป้นรวมทั้งส่งเสริมการนำขยะไปผลิตเป็นปุ๋ยชีวภาพด้วยพร้อมทั้งประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนกำจัดขยะให้ถูกต้องและเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดการกำจัดขยะ

ดังนั้นแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบ้านแป้น อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ควรส่งเสริมและสนับสนุนการลดปริมาณขยะที่ต้องรับภาระในการกำจัดโดยการคัดแยกขยะและรณรงค์การใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีอายุการใช้งานนานโดยพยายามเลือกใช้สินค้าที่มีความคงทนถาวรสอดคล้องกับภาระที่กำจัดยากหรือมีปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม เช่น โฟม หรือพลาสติกควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการจัดการขยะมูลฝอยตามพื้นที่แต่ละคนหรือครัวเรือนที่ก่อให้เกิดขยะมูลฝอยตามที่เกิดขึ้นจริงซึ่งอาจสามารถลดการก่อให้เกิดขยะมูลฝอยได้なくจากนี้ในด้านการกำจัดขยะมูลฝอยยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเนื่องจากปัญหาในเรื่องพื้นที่และปัญหาที่เกี่ยวกับขยะมูลฝอยของการจัดกิจกรรมทางศาสนาจำนวนมากบางครั้งถูกกลบไปทั้งตามพื้นที่ที่วางเป้าหมายให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิทัศน์ของเทศบาลตำบลบ้านแป้นจึงต้องเร่งสนับสนุนให้มีการปลูกผัสด้วยทัศนคติและสร้างค่านิยมของประชาชนในการร่วมมือรักษาความสะอาดโดยให้มีการเผยแพร่องค์ความรู้มูลเกี่ยวกับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในระดับประชาชนทั่วไปและในหลักสูตรการเรียนการสอนและให้มีการประชาสัมพันธ์และรณรงค์อย่างต่อเนื่องโดยสื่อทุกประเภทพร้อมทั้งเร่งรัดดำเนินการให้มีการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดนโยบายในการลดปริมาณขยะ เช่น โดยการให้ประชาชนคัดแยกขยะจัดทำกองทุนในผู้สูงอายุในโรงเรียนปลูกฝังทัศนคติและสร้างค่านิยมของประชาชนในการร่วมมือรักษาความสะอาดเพื่อลดต้นทุนในการจัดการขยะมูลฝอยตามหลักการคนที่ทิ้งขยะในปริมาณมากก็ควรจะจ่ายค่าธรรมเนียมจัดการขยะมากกว่าคนที่ทิ้งน้อยกว่าซึ่งหากนำหลักการนี้มาใช้ประชาชนก็จะลดปริมาณขยะลงเพื่อจะได้จ่ายค่าธรรมเนียมจัดการขยะน้อยลง

5.3.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดนโยบายในการสร้างความเชื่าใจให้กับประชาชนโดยการประชาสัมพันธ์โดยสื่ออย่างต่อเนื่องให้ความรู้ทั้งในด้านเสียงตามสายแผ่นพับการประชุมเพื่อให้ทราบหนักในหน้าที่ของตนว่าเป็นผู้ก่อให้เกิดขยะและต้องรับภาระในการชำระค่าธรรมเนียมในการจัดการขยะ

5.3.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดทำทะเบียนผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมแยกประเภทผู้ใช้บริการ เช่น พักอาศัยบ้าน อาคารชุด ห้องพักสถานที่ราชการ/ รัฐวิสาหกิจและอาคารที่ทำการของเอกชนสถานศึกษา โรงพยาบาลโรงเรมห้างสรรพสินค้าภัตตาคาร/ ร้านอาหารตลาดสดสถานีบริการน้ำมันโรงงานอุตสาหกรรม ศาสนสถานและกิจกรรมสาธารณกุศลสถานที่ประกอบการอื่นๆเพื่อสร้างฐานข้อมูลผู้มีหน้าที่ชำระค่าธรรมเนียม และเร่งรัดจัดเก็บอย่างทั่วถึง

5.3.4 ควรมีการปรับปรุงกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บขยะและกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยและอัตราค่าธรรมเนียมอื่นๆเพื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการจัดการขยะมูลฝอยตามที่ก่อให้เกิดขยะมูลฝอยตามที่เกิดขึ้นจริง

5.3.5 ในการให้เอกสารดำเนินการในกิจการสาธารณูปโภคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการปฏิบัติงานของเอกชนว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่และหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน

5.3.6 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการคำนวณต้นทุนที่แท้จริงในการบริหารจัดการขยะและจัดสรรงบประมาณแต่ตั้งคณะกรรมการหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน

บรรณานุกรม

กรมควบคุมมลพิช. (2552). การกำจัดขยะมูลฝอยแบบผังกลบอย่างถูกหลักสุขกิษา. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.

กรมควบคุมมลพิช. (2552). แนวทางการคำนวณอัตราคำบริการการจัดการขยะมูลฝอย. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.

กรมควบคุมมลพิช. (2547). การจัดการขยะมูลฝอยอย่างครบวงจรคู่มือสำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.

กรมควบคุมมลพิช. (2553). รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย 2551. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, กรมควบคุมมลพิช (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อ 30 พฤศจิกายน 2555 ได้จาก <http://www.pcd.go.th/serv/wastrubbish.htm>

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2549). มาตรฐานการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล. กระทรวงมหาดไทย.

กิตima เศรษฐกิจกุล. (2548). การวิเคราะห์หันทุนและกำหนดอัตราคำธรรมเนียมในการจัดการขยะมูลฝอย กรณีศึกษาเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2553). ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดับบบที่ 11. เอกสารการประชุมประจำปี, สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. โครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนโดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนเล่ม 15.

จรัส สุวรรณมาลา. (2541). ปฏิรูประบบการคลังไทยกระจายอำนาจสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น. ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์คณะรัฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สวก.).

ณรงศักดิ์ กิตติสาร. (2549). ตนทุนในการลดการขยะบรรจุภัณฑ์อย่างสลายยาก. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ดญนาดา พ่องทอง. (2546). ตนทุนเปรียบเทียบในการกำลังขยะระหว่างวิธีการกำลังแบบหมักทำปุยและวิธีการกำลังที่เทศบาลใช้ในจังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์. (2548). ภาษีสิ่งแวดล้อมและการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น. ข้อเสนอการปฏิรูปการคลังและสร้างเครื่องมือใหม่เพื่อสิ่งแวดล้อม, คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศมหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก.

บานชื่น นักการเรียน. (2551). ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารลดเก็บขยะของเทศบาล : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองอ้อมน้อยตำบลอ้อมน้อยอำเภอกระหุนแบบจังหวัดสมุทรสาคร. สารานิพนธ์มหาวิทยาลัยมหาภูมิราชวิทยาลัย.

วันรักษ์ มีงามนีนาคิน. (2551). หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค. กรุงเทพมหานคร.

วุทธิชัย ลีมอรุณทัย. (2550). ตนทุนการเก็บขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพในเขตพญาไทกรุงเทพมหานคร. ปริญนานิพนธ์ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ :

- วิมลพรรณ พุนสวัสดิ์. (2544). การวิเคราะห์ต้นทุนในการกัดการขยายมูลฝอยของเทศบาลนครขอนแก่น.
- วิทยานินพนธ์, ศิลปศาสตร์มหาบัญฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรันันท์ กลันทปูรณะ. (2552). ขนาดการจัดการผลิตบริการสาธารณูปโภคที่มีประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. โครงการวิจัย, รายงานฉบับสมบูรณ์, สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. 2552
- อมรศักดิ์ พงศ์พศุตม์ (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2555 ได้จาก http://www.taxbiz.co.th/e-magazine/2008-06/ecotax3_p1.html
- อุรารัตน์ วรรธนะจิตติกุล. (2543). การวิเคราะห์กัดรายการกัดเก็บค่าธรรมเนียมในการกัดการขยายจากการเบรียบเทียบต้นทุนในการกัดการขยายโดยการผังกลบแบบบัญชีสุขาภิบาลและเพาแบบใช้เตาเผาของเทศบาลนครเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- R. Garrison, E.Noreen and P.Brewer แปลและเรียบเรียงโดยอาจารย์นันทรพิทยะรศ.ดร.ประจิตหาวัตร, รศ.ศรีรัตน์ชัยเกียรติ, ผศ.ดร.วิศรุตศรีบุญนาค, อาจารย์วศรุตชุติภิญโญและอาจารย์กัญญารัตน์สาโนพาร. (2552). การบัญชีบริหาร Managerial Accounting: 12th Edition. สำนักพิมพ์แมคกรอ-ชีส.